

komstskat en hel del mere komplicerede, end de allerede er. Dette i forbindelse med de praktiske vanskeligheder, som den tvedelte opgørelse af særlig indkomst givetvis må medføre, taler for, at man fastholder indkomståret som grundlag for de nye reglers ikrafttræden.

Spørgsmål 30:

Til hvilken fase under en ejendomshandel er lovens ikrafttræden knyttet: aftale, slutteddel, skødeunderskrift, tinglysning, overtagelse eller evt. andre faser?

Svar:

Der henvises herom til punkt 10 i skatte- departementets cirkulære af 16. februar 1972 om særlig indkomstskat af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. Det fremgår heraf, at hvor en ejendomsøvergang sker ved salg, anses erhvervelsen, henholdsvis afståelsen, som hovedregel for sket på det tidspunkt, da der mellem køber og sælger er indgået en endelig og bindende aftale om ejendommens overdragelse.

Eksemplarer af det nævnte cirkulære vedlægges.

Spørgsmål 31:

I anledning af besvarelsen af spørgsmål 14 gentages spørgsmålet for så vidt angår brandskadeerstatninger.

Svar:

Finansministeriet er ikke i besiddelse af de for besvarelsen nødvendige oplysninger, og fremskaffelse af de ønskede oplysninger fra de relevante lande vil erfaringsmæssigt tage meget lang tid.

Spørgsmål 32:

Vil den i ministerens ændringsforslag af 9. maj 1972 foreslåede formulering af ikrafttrædelsesbestemmelsen være administrativ besværlig, jfr. artiklen i Skattepolitisk Oversigt nr. 2-1972, s. 59?

Svar:

I ændringsforslaget af 9. maj 1972 er foreslået 3 forskellige ikrafttrædelsestidspunkter.

Bestemmelsen om, at visse gave- og legatbeløb skal kunne undergives særskilt beskatning hos den med en mand sambeskat-

tede hustru, er foreslået at skulle have virkning for indkomståret 1972 og senere indkomstår. De ændringer bl. a. vedrørende beskatningsprocenter, der følger af det den 8. marts 1972 fremsatte forslag til lov om særlig indkomstskat m. v., er foreslået at skulle have virkning for indkomståret 1973 og senere indkomstår. Derimod er det foreslået, at ændringen af § 16, stk. 1, i lov om særlig indkomstskat m. v. (de såkaldte medarbejderobligationer) skal træde i kraft den 1. januar 1973, hvilket, jfr. også bemærkningerne til forslaget af 9. maj 1972, skyldes, at der er tale om en afgift og ikke en skat.

Ingen af de foreslåede ikrafttrædelsestidspunkter kan antages at ville give anledning til specielle administrative vanskeligheder, idet det netop i den henseende vil være at foretrække, at ændringer i materielle regler om opgørelse af skattepligtig indkomst har virkning fra og med et indkomstår. Ved en lang række af de siden 1968 gennemførte ændringer i lov om særlig indkomstskat m. v. har man da også valgt at lade et indkomstår være ikrafttrædelsestidspunkt, uanset om der var tale om for skatteyderne skærpende regler, som f. eks. forhøjelsen af beskatningsprocenten fra 30 til 40 ved lov nr. 284 af 9. juni 1971, eller lempeligere regler, som f. eks. indførelsen af skattefrihed for skades- og ekspropriationserstatninger ved ændringsloven af 18. december 1968.

Ved at vælge et indkomstår som ikrafttrædelsestidspunkt kan der — som anført i den i spørgsmålet omtalte artikel i Skattepolitisk Oversigt, nr. 2 - 1972, side 59 — blive tale om — i tilfælde, hvor det til grund for det som ikrafttræden valgte indkomstår liggende regnskabsår ligger forud for kalenderåret — at nye regler — skærpende som lempeligere — får en vis tilbagevirkende kraft. En bestemmelse om, at man i stedet for et indkomstår vælger en bestemt dato, f. eks. en 1. januar, som ikrafttrædelsestidspunkt, vil imidlertid være vanskelig at praktisere for såvel skattemyndighederne som skatteyderne, idet regnskabsårets indkomstopgørelse i så fald skal foretages på forskelligt grundlag, alt efter om de transaktioner, som f. eks. afståelse af fast ejendom eller aktier, der påvirker indkomstopgørelsen, er foretaget før eller efter den valgte ikrafttrædelsesdato.